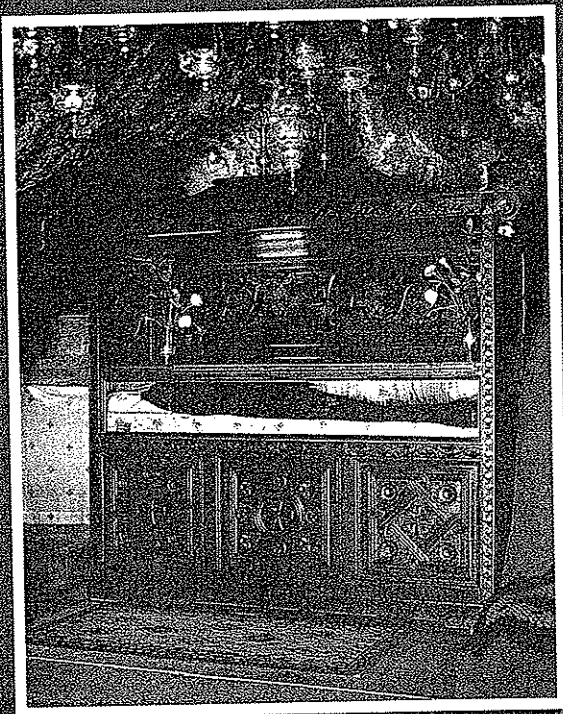
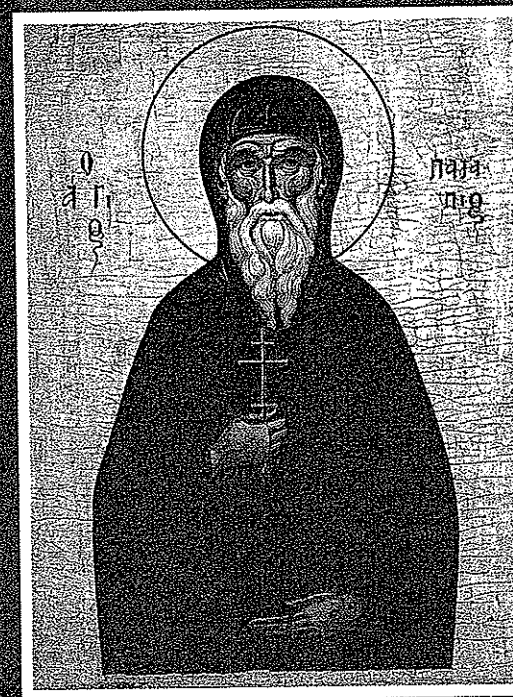

ΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΙ ΟΙΚΟΙ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ
ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΠΑΤΑΠΙΟΝ
ΤΟΝ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ

ποίημα
Δρος Χαραλάμπους Μ. Μπούσια

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΑΠΙΟΥ ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ
1998

ΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΙ ΟΙΚΟΙ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ

ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ

ΠΑΤΑΡΙΟΝ

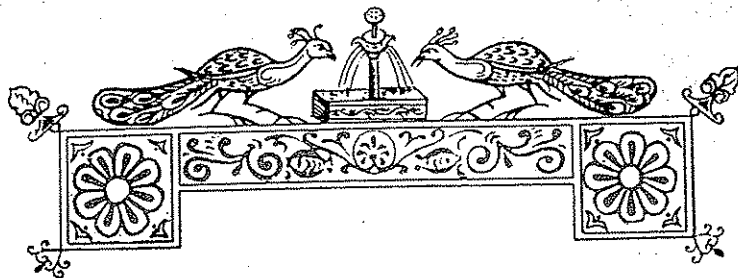
ΤΟΝ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ

ΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΙ ΟΙΚΟΙ
ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ
ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ
ΠΑΤΑΡΙΟΝ
ΤΟΝ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ

ποίημα Δρος Χαράλαμπος Μ. Μπούσια

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΑΡΙΟΥ ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ
1998

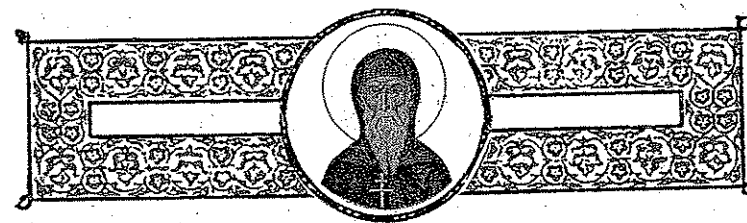
ΟΣΙΟΣ ΠΑΤΑΠΙΟΣ Ο ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΣ

Ἡ μνήμη αὐτοῦ τελεῖται τῇ Η' Δεκεμβρίου.

Ἀπολυτίκιον.

Ἦχος πλ. α'. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Κ'ατρε Γερανείων ὁρέων ἄμισθε,
ὃ ἐκ Νειλῶας κινήσας
χθονὸς καὶ ἀσκητικῇ
καταντήσας ἀγωγῇ εἰς τελειότητα,
θεία δυνάμει τοῦ ἐχθροῦ
κατεπάτησας ὄφρυν,
Πατάπιε θεοφόρε,
καὶ χάριν εἵληφας πάντων
ἰᾶσθαι τραύματα δυσίατα.

Ο ΟΣΙΟΣ ΠΑΤΑΠΙΟΣ

Ετὴ χώρα πού διατρέχει ὁ Νεῖλος ποταμὸς καὶ μάλιστα στὴν πόλι Θήβα τῆς Ἀνω Αἰγύπτου γεννήθηκε ὁ μετέπειτα θαυματουργὸς ἀσκητής, ὁ ὁσιος Πατάπιος. Οἱ γονεῖς του πλούσιοι ἀλλὰ καὶ πιστοὶ χριστιανοὶ ἀνέθρεψαν τὸν ἐκλεκτὸ βλαστό τους με φόβο Θεοῦ, σύνεσι καὶ σοφία. Ἐνῶρις ὁμως ὁ Πατάπιος ἀνεχώρησε γιὰ τὴν ἔρημο, ὅπου με ἀδιάλειπτη προσευχῇ, αἰρρυτὰ δάκρυα καὶ ποταμοὺς ἰδρώτων ἐγεώργησέ τὴν ψυχὴ του κι ἔφερε πλούσιο καρπὸ ταπεινώσεως, ἀρετῆς, ὑπακοῆς, ἀκτημοσύνης καὶ παρθενίας. Ἐπειδὴ ὀλοκληρωτικὰ δόθηκε στὸν Κύριο ἡ χάρι του τὸν ἐπεσκίασε πλουσίως καὶ σὰν ἀντίδωρο ἔλαβε τὸ χάρισμα τῶν ἱαμάτων.

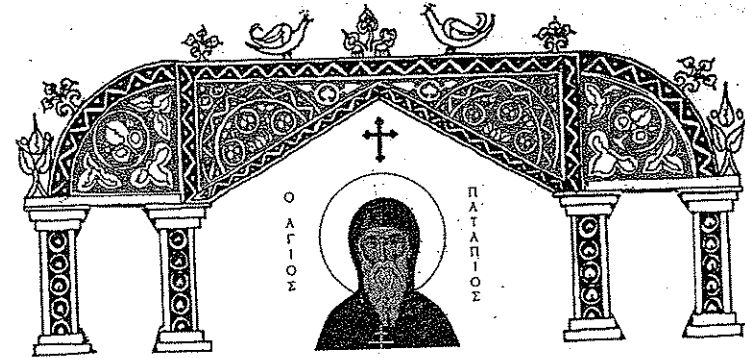
Ἡ φήμη τῆς ἀγιότητος τοῦ Παταπίου γρήγορα ξεπέρασε τὰ ὅρια τῆς ἐρήμου καὶ πλήθη πιστῶν συνέρρεαν νὰ τὸν ἀκούσουν, νὰ πάρουν τὴν εὐλογία του καὶ νὰ λυτρωθοῦν ἀπὸ τὰ ἀσθενήματά τους. Αὐτὸς ὁμως, πού πράγματι ἐπιθυμοῦσε τὴν ἡσυχία τῆς ἐρήμου κι ἀπέφευγε τὴν δόξα καὶ τιμὴ τῶν ἀνθρώπων, κρυφὰ ἔφυγε γιὰ τὴν Κωνσταντινούπολι, γιὰ νὰ συνεχίσῃ ἄγνωστος μέσα σὲ ἀγνώστους τὴν ἰσάγγελη βιοτὴ του κοντὰ στὶς Βλαχέρνες.

Ἐπειδὴ ὁμως «οὐ καίουσι τὸν λύχνον καὶ τιθέασιν

αὐτὸν ὑπὸ τὸν μῶδιον, ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχρίαν» (Ματθ. ε' 15) ὁ Κύριός μας τὸν ταπεινὸ ἀσκητὴ Πατάπιο πού ἔλαμπε ἀπὸ ἀρετῆς τὸν κατέστησε γνωστὸ στοὺς εὐσεβεῖς τῆς πρωτεύουσας τοῦ Βυζαντίου. Αὐτὸ εἶχε σὰν ἀποτέλεσμα πλῆθος μοναχῶν νὰ συγκεντρωθῇ δίπλα του καὶ νὰ συστηθῇ ἡ περίφημη μονὴ τῶν Αἰγυπτίων, τῆς ὁποίας ὁ ὁσιος Πατάπιος ὑπῆρξε ὄχι μόνο δομήτορας ἀλλὰ καὶ πνευματικὸς ποδηγός. Ἐδῶ ὁ πρᾶος καὶ ταπεινὸς ἀσκητὴς ἐπέτελεσε τόσα θαύματα πού ὅλοι οἱ νοσοῦντες καὶ πάσχοντες ἔτρεχαν σ' αὐτὸν κι εὕρισκαν θεραπεία.

Σ' αὐτὴ τὴν μονὴ ὁ ὁσιος Πατάπιος κοιμήθηκε τὸν ὕπνο τῶν δικαίων καὶ παρέδωκε τὸ πνεῦμα του στὸν Κύριο τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου πού τοῦ ἀφθάρτισε τὸ σκῆνος καὶ τὸ κατέστησε πηγὴ ἀκένωτη θαυμάτων. Σήμερα «χάριτι θεία» τὸ ἱερὸ τοῦ ὁσίου Παταπίου λείψανο βρίσκεται στὰ Γεράνεια ὄρη, ὅπου συστήθηκε γυναικεῖο κοινόβιο πού φέρει τὸ ὄνομά του, καὶ ἀποτελεῖ πόλο ἑλξεως πλῆθους εὐσεβοφρόνων πού καταφεύγουν στὸν ἅγιο γιὰ νὰ λάβουν τὴν ἱασι ψυχῶν καὶ σωμάτων καὶ νὰ πάρουν δύναμι γιὰ τὸν δρόμο τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς «ἐν Χριστῷ» τελειώσεως.

Κ.Ι.Χ.Ε.Μ.

ΧΑΙΡΕΤΙΣΤΗΡΙΟΙ ΟΙΚΟΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΣΙΟΝ ΚΑΙ ΘΕΟΦΟΡΟΝ ΠΑΤΕΡΑ ΗΜΩΝ ΠΑΤΑΠΙΟΝ ΤΟΝ ΘΑΥΜΑΤΟΥΡΓΟΝ

Κοντάκιον. Ἦχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

Τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς Θεοῦ σοφίας σύνοικον,
ὡς οὐρανὸν τὴν γῆν οἰκήσαντα καὶ πνεύματι
οὐρανοῦ περιπολεύσαντα τὰς ἐπάλξεις
μυστικῶς ὡς γῆν ἐκθύμως ἀνυμνήσωμεν
καὶ αὐτοῦ τὸ θεῖον σκῆνος προσκυνήσωμεν
πόθῳ κράζοντες· Χαίροις, πάτερ Πατάπιε.

Οἱ Οἴκοι.

Ἰσμασιν ἐγκωμίων
τὴν σὴν στέφομεν μνήμην,
Πατάπιε, ἰσάγγελε μέροψ· (ἐκ γ')
ἀρνησάμενος γὰρ ὡς ῥευστὰ

τὰ τερπνὰ τοῦ κόσμου ἐραστής πέφηνας
ἀρρεύστων ἐκ νεότητος·
διό σοι ἐκβοῶμεν ταῦτα·

Χαῖρε, τὸ ἄνθος τῶν Γερανείων·
χαῖρε, τὸ εὖχος τῶν μονοτρόπων.

Χαῖρε, ὁ βλυστάνων πιστοῖς τὰ ἰάματα·
χαῖρε, ὁ παρέχων ἀνθρώπους τὰ πρόσφορα.

Χαῖρε, ὅτι κατεπάτησας τὸν ἀρχέκακον ἐχθρόν·
χαῖρε, ὅτι ἐμεγάλυνας τὸν Παντάνακτα Θεόν.

Χαῖρε, τῶν θαυμασίων ἡ πολὺκρουνος βρύσις·
χαῖρε, τῶν δαιμονίων τῆς δυνάμεως παῦσις.

Χαῖρε, πραέων θείων ὁ σύνοικος·
χαῖρε, ἁγίων πάντων ὁμόσκηνος.

Χαῖρε, φθαρτῶν καὶ ρευστῶν ὑπερόπτης·
χαῖρε, ἐχθρῶν νοητῶν καταπέλτης·

Χαίροις, πάτερ Πατάπιε.

Β λάστημα πανωραῖον
τῆς χθονὸς τῆς Αἰγύπτου,
ἦν Νεῖλος ὁ καλλιῤῥειθρος, πάτερ,
καταρδεύει πλουσίως, τερπνὸν
ἀνεδείχτης κρίνον καὶ ἡδὺ κύμινον
ἀσκήσεως, Πατάπιε,
μυρίζον τοὺς πιστῶς βοῶντας·

Ἀλληλούϊα.

Ε νόμονα τοῦ Κυρίου
τὰς ἀρχὰς ἐν τῷ βίῳ,
Πατάπιε σοφέ, καὶ κανόνα
τὰ ἐντάλματα ἔχων Αὐτοῦ
εὐλαβῶς τὰς τρίβους ἀσκητῶν ὤδευσας
καὶ ὕψος εἰς θεώσεως
ἐπήρθης· ὅθεν σοι βοῶμεν·

Χαῖρε, ὁ μέγας ἐν τῇ ἀσκήσει·
χαῖρε, ὁ μείζον ἐν τῇ φρονήσει.

Χαῖρε, τῆς ἐρήμου οἰκήτωρ ὁ ἔνθεος·
χαῖρε, οὐρανίου εὐκλείας συμμετοχος.

Χαῖρε, ὅτι τὴν σκοτόμαιναν βίου ἔλιπες τερπνῶν·
χαῖρε, ὅτι θεῖαν πρόνοιαν ἔσχες βίου ἀρωγόν.

Χαῖρε, ὁ πεπλησμένος χαρισμάτων παντοίων·
χαῖρε, ὁ ηὐγασμένος ταῖς βολαῖς θαυμασίων.

Χαῖρε, εἰκὼν λαμπρὰ ταπεινώσεως·
χαῖρε, λειμὼν εὐώδης συνέσεως.

Χαῖρε, αὐγὴ μυστικῶν δωρημάτων·
χαῖρε, πηγὴ ἀειρρύτων θαυμάτων·

Χαίροις, πάτερ Πατάπιε.

Α ὕναμιν δεδεγμένος
δαψιλῶς οὐρανόθεν,
Πατάπιε, πολῖτα ἐρήμου,
ἀσκητῶν ὠφθης ὑφηγητῆς
καὶ ἀλείπτης θεῖος πρὸς ζωὴν κρείττονα

καὶ θέωσιν, ὧν Κτίσαντι
διήνοιξας τὰ χεῖλη ψάλλειν·

Ἀλληλούϊα.

Εἴρημον Θηβαῖδος
κατοικήσας εἰς θεῖους,
Πατάπιε θεόφρον, ἀγῶνας
ἐπεδόθης καὶ πάθη σαρκὸς
καταστείλας νήψει, προσευχῇ, δάκρυσι,
νηστεία καὶ στερήσεσι
διήγειρας ἀζύγους κράζειν·

Χαῖρε, τὸ κρίνον τῆς ἐγκρατείας·
χαῖρε, τὸ ῥόδον τῆς ἐρημίας.

Χαῖρε, τῆς ἀγγέλων ζωῆς ὑποτύπωσις·
χαῖρε, τῆς δαιμόνων κακίας κατάπτωσις.

Χαῖρε, ὄρπηξ εὐδέστατος ἀγωγῆς μοναδικῆς·
χαῖρε, σάλπιγξ θείας χάριτος καὶ ψαλτήριον εὐχῆς.

Χαῖρε, ὅτι ἐφάνης ἀσκητῶν ὡραιότης·
χαῖρε, ὅτι τυγχάνεις τῶν ὁσίων φαιδρότης.

Χαῖρε, παθῶν ἐκλύτων τὸ θέριστρον·
χαῖρε, σεμνῶν ἀγῶνων τὸ ἔκτυπον.

Χαῖρε, κρηπὶς σταθηρὰ μογαζόντων·
χαῖρε, πυξὶς δωρεῶν οὐρανίων·

Χαίροις, πάτερ Πατάπιε.

Ζόφωσιν φεύγων τάχος
τῶν ἀκρίτων ἐπαίνων,
οἰήσεως προξένων μερόπων,
εἰς Βυζάντιον ἦλθες, σοφέ,
καὶ ἐν ταῖς Βλαχέρναις ταπεινῶς ᾤκησας
ἀγγέλων βίον ἄμεμπτον
μιμούμενος καὶ πόθῳ κράζων·

Ἀλληλούϊα.

Ισχυνας τὸν Βελίαν·
σοῖς παννύχοις ἀγῶσι,
Πατάπιε, καὶ σκληραγωγία·
τὸν Χριστὸν γὰρ πλουτῶν ἀρωγὸν
μεθοδείας πάσας τὰς αὐτοῦ ἔλυσας·
διό σοι θριαμβεύσαντι
ἀρχαῖον πτερνιστὴν βοῶμεν·

Χαῖρε, ἡ τρώσις τοῦ ἀρχαικάκου·
χαῖρε, ἡ πτώσις τοῦ μισοκάλου.

Χαῖρε, ὁ ἐγείρας τοῦ πνεύματος τρόπαιον·
χαῖρε, ὁ πατήσας ἐχθρὸν τὸν παμβέβηλον.

Χαῖρε, στόμα τὸ γλυκύτατον προσευχῆς καρδιακῆς·
χαῖρε, ὄμμα τὸ γαλήνιον θεοδέγμονος ψυχῆς.

Χαῖρε, φωταγωγία τῶν ἐν σκότει κειμένων·
χαῖρε, ποδηγεσία ἀπλανῆς ἀσκουμένων.

Χαῖρε, ναὸς σοφίας λαμπρότατος·
χαῖρε, τροφὸς ἀζύγων θεόσδοτος.

Χαῖρε, στερρόν ἀγαπήσεως βάθρον·
χαῖρε, τερπνόν ἀγιάσματος μύρον·

Χαίροις, πάτερ Πατάπιε.

Θήκη εὐπρεπεστάτη
ἀκραιφνοῦς πολιτείας
καὶ πάσης ἀρετῆς μυροβόλος
ἀνεδείχθης λειμών, ἀσκητά,
κατευφραίνων πάντας τοὺς πιστῶς σπεύδοντας,
Πατάπιε, σῇ χάριτι
καὶ κράζοντας ἐν κατανύξει·

Ἀλληλούϊα.

Κύριε, διαρρήξαι
τὸν κλοιὸν τῶν ματαίων,
Πατάπιε, φροντίδων τοῦ βίου
τῇ κλειδί νοερᾶς προσευχῆς
καὶ Θεοῦ ἀγάπης· ὅθεν νῦν ἄσμενοι
οἱ πρόσφυγές σου κράζομεν
φωναῖς μελισταγέσι ταῦτα·

Χαῖρε, τὸ στόμα τῆς νοουθεσίας·
χαῖρε, τὸ πόμα τῆς ἀφθαρσίας.

Χαῖρε, κυβερνήτα ψυχῶν ἀπλανέστατε·
χαῖρε, συμπολιτα ἀγγέλων ἰσάγγελε.

Χαῖρε, ἔμψυχον ἀμάρνυμα περιχώρου Βλαχερινῶν·
χαῖρε, τίμιον διάδημα ψυχοτρόφων ἀρετῶν.

Χαῖρε, ὅτι Κυρίῳ ὀλικῶς ἐκολλήθης·
χαῖρε, ὅτι τῷ Κτίστῃ ἀκλινῶς ἐπεδόθης.

Χαῖρε, χοροῦ ὁσίων τὸ καύχημα·
χαῖρε, ἔσμου δαιμόνων τὸ σύντριμμα.

Χαῖρε, λαμπτήρ ἐπιγνώσεως θείας·
χαῖρε, ἀστήρ παμφαῆς ἀκτησίας·

Χαίροις, πάτερ Πατάπιε.

Κτίτωρ τοῦ κεκλημένου
Αἰγυπτίων σεμνεῖου
ἐν Πόλει Κωνσταντίνου μεγίστη
πεφηνῶς ἰθυντὴρ σταθηρὸς
μοναστῶν ἐδείχθης τῶν τρανῶς, ὅσιε
Πατάπιε, αἰέποτε
ψαλλόντων τῷ Θεῷ τῶν ὅλων·

Ἀλληλούϊα.

Αέων ὡς ἐξ ὀνύχων
δῆλος γίγνεται πᾶσι,
Πατάπιε, τῷ κόσμῳ ἐγνώσθης
πλημμυρίδι θαυμάτων τῶν σῶν
καὶ ταῖς φωταυγείαις βιοτῆς θείας σου,
δι' ὧν πιστῶν συνάξεως
κατηύγασας τὸν νοῦν σοι κράζειν·

Χαῖρε, ἡ ῥῶσις τῶν ἀσθενούντων·
χαῖρε, ἡ ψαῦσις τῶν αἰωνίων.

Χαῖρε, ιαμάτων χειμάρρους αείρρυτος·
χαῖρε, δωρημάτων ἡ αὔρα ἡ ἑνδροσος.

Χαῖρε, οἶκημα περίλαμπρον ἐνεργείας θεϊκῆς·
χαῖρε, σκῆνωμα τῆς χάριτος καθαρὸν τῆς σωστικῆς.

Χαῖρε, ὅτι παρέχεις τὰς διττὰς ἐνεργείας·
χαῖρε, ὅτι πρᾶνεις τῶν πιστῶν τὰς καρδίας.

Χαῖρε, πυρσὲ σοφίας καὶ νήψεως·
χαῖρε, φανέ τῆς ἄνω λαμπρότητος.

Χαῖρε, ἡὼ χρυσαυγῆς ἐμμελείας·
χαῖρε, ἡχὼ διαυγῆς σωτηρίας·

Χαίροις, πάτερ Πατάπιε.

Μέγας κοινοβιάρχης
καὶ ἀλείπτῃς ἀζύγων,
Πατάπιε, ὑπάρχων πρὸς πόλον
τὸν γαλήνιον δόξης Χριστοῦ
τοὺς σοὶ προσιόντας θαυμαστῶς ἱθυνας
καὶ ἅπαντας ἐδίδασκες
Χριστῷ τῷ Παντεπόπτῃ ψάλλειν·

Ἀλληλούϊα.

Νόμῳ Θεοῦ ὑπέεικιν
ἐνουθέτεις ἀόκνως,
Πατάπιε, χοροὺς ἀσκουμένων
σὺν τῷ Βάρᾳ καὶ τῷ Ραβουλᾷ,
τοὺς συνασκητάς σου, ἱερὲ σάπφειρε

καὶ γέρας ταπεινώσεως·
διό σοι εὐλαβῶς φωνοῦμεν·

Χαῖρε, ἡ στήλη τῆς ἀπαθείας·
χαῖρε, ἡ πύλη τῆς εὐσεβείας.

Χαῖρε, ὁ νεκρώσας σαρκὸς τὰ κινήματα·
χαῖρε, ὁ πτερώσας τὸν νοῦν πρὸς οὐράνια.

Χαῖρε, θεία χειραγώγησις πρὸς ἀγάπην θεϊκὴν·
χαῖρε, πάντων ἐπανόρθωσις πρὸς ὁσίαν βιοτήν.

Χαῖρε, ὁ ἡφηγῆτωρ τῆς χαρᾶς τῆς ἀλήκτου·
χαῖρε, ὁ παρακλήτωρ ἱκετῶν σου τοῦ δήμου.

Χαῖρε, λαμπὰς ἐνθέου φρονήματος·
χαῖρε, ψεκὰς Θεοῦ ἐπιγνώσεως.

Χαῖρε, ἀκτὶς εὐσπλαχνίας ἀφάτου·
χαῖρε, παγὶς νοητὴ τοῦ παγκράκου·

Χαίροις, πάτερ Πατάπιε.

Ζένων θαυμάτων, πάτερ,
ποταμὸς πολυχεύμων,
Πατάπιε, τῷ ὄντι ἐδείχθης·

νεανίου γὰρ ἐκ γενετῆς
ἀομμάτου κόρας σῇ εὐχῇ ἠνοιξας
καὶ ἡγείρας τὸ θαῦμά σου
ιδόντας ἀσιγήτως ψάλλειν·

Ἀλληλούϊα.

Ο ἄγιος ἡγιασμένος
 ὢν καὶ πλήρης χαρίτων,
 Πατάπιε, τοῦ ὕδατος
 ἐθεράπευσας τὴν ζοφερὰν
 ἀρρώστιαν, πάτερ, πανσθενοῦς Πνεύματος
 δυνάμει καὶ διήνοιξας
 αὐτοῦ τὰ χεῖλη ψάλλειν ταῦτα·
 Χαῖρε, ταμεῖον χαρίτων θείων·
 χαῖρε, θαυμάτων πηγή ἀπείρων.
 Χαῖρε, μοναστῶν φιλοθέων τὸ ἔρεισμα·
 χαῖρε, ἀρετῶν πρὸς τελείωσιν ἑναυσμα.
 Χαῖρε, πέλαγος ἀκένωτον ἰατρείας ἀσθενῶν·
 χαῖρε, φρέαρ ἀκεσώδυνον καὶ πηγή θεραπειῶν.
 Χαῖρε, κεκακωμένων ταχινὴ προστασία·
 χαῖρε, χειμαζομένων θεϊκὴ ἐποπτία.
 Χαῖρε, φρουρὸς στερρός τῶν προσφύγων σου·
 χαῖρε, σεπτὸς πατὴρ δεομένων σου.
 Χαῖρε, Χριστὸν ὑπὲρ πάντα ποθήσας·
 χαῖρε, ἐχθρὸν προσευχῇ ὁ τροπώσας·

Χαίροις, πάτερ Πατάπιε.

Πάτερ σημειοφόρε,
 τὸν μαστὸν ἐκ καρκίνου
 πασχούσης γυναικὸς ἀνιάτως.
 ἐθεράπευσας καὶ νεαρὸν
 δαιμονῶντα τάχος τοῦ Σταυροῦ χάριτι

ιάσω πείθων ἅπαντας
 Θεῷ τῷ παναλκεῖ κραυγάζειν·

Ἀλληλουῖα.

Ρεῖθρα βλύζει θαυμάτων
 τὸ σὸν ἄφθαρτον σκῆνος,
 ὃ χάριτι Θεοῦ ἐκομίσθη
 εἰς δυσπρόσιτον ἄντρον σμικρὸν
 Γερανείων, πάτερ, ἀσκητῶν σέμνωμα,
 ὁρέων καὶ ὧ ἄσμενοι
 προσπίπτοντες τρανῶς βοῶμεν·
 Χαῖρε, τὸ αὐχὸς τῶν ἀσκουμένων·
 χαῖρε, τὸ στέφος τεθεωμένων.
 Χαῖρε, ἀγρυπνίας κανὼν ἀκριβέστατος·
 χαῖρε, χαμευνίας φωστήρ διαυγέστατος.
 Χαῖρε, κῦδος καὶ ὠράϊσμα εὐσεβοῦντων ἀληθῶς·
 χαῖρε, πάμφωτον ἀπαύγασμα τῶν τιμώντων σε πιστῶς.
 Χαῖρε, τῆς Κορινθίας ἰατρὸς καὶ προστάτης·
 χαῖρε, τῆς ἐγκρατείας καὶ ἀσκήσεως λάτρης.
 Χαῖρε, δεινῶς νοσοῦντων τὸ ἱαμμα·
 χαῖρε, καλῶς μοχθούντων στεφάνωμα.
 Χαῖρε, πολλῶν πρὸς τὰ ἄνω ἰθύντων·
 χαῖρε, πιστῶν ἐν κινδύνους ἀκέστωρ·

Χαίροις, πάτερ Πατάπιε.

Κήνωμα τὸ σεπτὸν σου,
 δ' ἠφθάρτισε Κτίστης,
 Πατάπιε κλεινέ, μετὰ πότμον,
 ἀσπαζόμενοι τὴν ἐξ αὐτοῦ
 ἰαμάτων χάριν δαψιλῶς βλύζουσιν
 ἀντλοῦμεν καὶ ῥωννύμενοι
 βοῶμεν τῷ Δωρεοδότῃ·

Ἄλληλούϊα.

Τεῖνον σὴν θείαν χεῖρα
 καὶ εὐλόγησον πάντας,
 Πατάπιε, τοὺς σοὶ προσιόντας,
 ταπεινώσεως ἄκμων στερῶν,
 ἵνα δρόμον βίου τὸν μεστὸν θλίψων
 ἀνύσωμεν καὶ ἄσματος
 βοήσωμεν οἱ Φαρισαῖοι·

Χαῖρε, τὸ στέφος τῶν Γερανείων·
 χαῖρε, ὁ ὕμνος ταπεινοφρόνων.

Χαῖρε, ἀγαπήσεως ἔμπνουν θησαύρισμα·
 χαῖρε, διακρίσεως πάντιμον κλέϊσμα.

Χαῖρε, εὐχηχὸν ψαλτήριον ἐν Χριστῷ καινῆς ζωῆς·
 χαῖρε, ὄργανον κρουόμενον πλήκτρῳ θείας ἀρωγῆς.

Χαῖρε, ὁ ῥιζοτόμος τῶν παθῶν τῶν χειρίστων·
 χαῖρε, ὁ φυτοκόμος τῶν ἡθῶν τῶν ἀρίστων.

Χαῖρε, μονῆς τῆς σῆς θεῖε ἔφορε·
 χαῖρε, τρυφῆς ἀλήκτου συμμετοχε.

Χαῖρε, ἀζύγων ἡ παραμυθία·
 χαῖρε, στενόντων ἡ ἐπικουρία·

Χαίροις, πάτερ Πατάπιε.

Υμνοῖς μελισταγέσι
 καταστέφομεν μνήμην,
 Πατάπιε, τὴν σὴν ἐκβοῶντες·
 ἐπιβλέπειν ὑπόθεν αἰεὶ
 μὴ ἐλλίπης δούλους τοῦ Θεοῦ, ὅσιε,
 καὶ νέμειν εὐλογίαν σου
 ἡμῖν τοῖς εὐλαβῶς φωνοῦσιν·

Ἄλληλούϊα.

Φαίνεις τῶν ἀρετῶν σου
 ταῖς φωσφόροις ἀκτῖσι,
 Πατάπιε, τοῖς τρόπους ποθοῦσιν
 ἐκμιμήσασθαι σῆς θεαυγοῦς
 βιοτῆς καὶ πόθῳ σὸν σεπτὸν σκῆνωμα
 ἀσπαζόμενοις, ἄφθορε,
 πιστῶς δὲ ἐκβοῶσι ταῦτα·

Χαῖρε, κλεινέ θεωρὲ ἀρρήτων·
 χαῖρε, σεπτὲ κοινωνὲ ἀφθίτων.

Χαῖρε, πρωτοτόκων τραπέζης συνέστιε·
 χαῖρε, τῶν ἀγγέλων ἐν πόλῳ συνόμιλε.

Χαῖρε, ἄρωμα οὐράνιον βιοτῆς μοναδικῆς·
 χαῖρε, κόσμημα πολῦτιμον ἐγκρατείας καὶ εὐχῆς.

Χαῖρε, ποδηγεσίας μοναστῶν ἡ κιθάρα·
 χαῖρε, τῆς συμπαθείας τῶν πασχόντων κινύρα.
 Χαῖρε, Θεοῦ θεράπων θερμότατος·
 χαῖρε, ἐχθροῦ σκηπτὸς ὁ δριμύτατος.
 Χαῖρε, ἡ κρήνη αὐλῶν ναμάτων·
 χαῖρε, ἡ στήλη ἀπείρων θαυμάτων·

Χαίροις, πάτερ Πατάπτε.

Χάριτας ἀναβλύζει
 τὸ σὸν ἄφθαρτον σκῆνος,
 Πατάπτε, ὁσίων λαμπρότης,
 καὶ παρέχει ἰάσεις πιστοῖς
 τοῖς προσερχομένοις εὐλαβῶς, ὄλβιε,
 αὐτῷ καὶ τῷ Παντάνακτι
 κραυγάζουσι Χριστῷ ἐκθύμως·

Ἀλληλουῖα.

Ψάλλοντές σου ἀγῶνας,
 οὐσπερ ἔτλης ἐν βίῳ,
 Πατάπτε, θεόσοφε πάτερ,
 πρὸς τελείωσιν, ὡς ἐκλεκτὸν
 τοῦ Κυρίου φίλον καὶ πιστῶν πρόμαχον
 τιμῶμέν σε καὶ κράζομεν
 πρεπόντως οἱ πιστοὶ τοιαῦτα·
 Χαῖρε, τὸ φέγγος Θεοῦ προνοίας·
 χαῖρε, τὸ τεῖχος χρηστοηθείας.

Χαῖρε, ψυχοτρόφου ἀλείπτῃς ἀσκήσεως·
 χαῖρε, οὐρανίου ἐκφάντωρ φρονήσεως.
 Χαῖρε, ῥάβδος καὶ στερέωμα εὐλαβῶν μοναζουσῶν·
 χαῖρε, εὐχος καὶ κραταίωμα ὁμηγύρεως πιστῶν.
 Χαῖρε, ὅτι ἐκβλύζεις ποταμούς θαυμασίων·
 χαῖρε, ὅτι ἐλαύνεις τὴν πληθὺν δαιμονίων.
 Χαῖρε, ἡθῶν λαμπὰς τῆς σεμνότητος·
 χαῖρε, λειμὼν σοφίας τῆς κρείττονος.
 Χαῖρε, Θεοῦ εὐσπλαγχνίας ἡ νάβλα·
 χαῖρε, Αὐτοῦ ἐπιπνοίας ἡ λύρα·

Χαίροις, πάτερ Πατάπτε.

Ω Πατάπτε πάτερ,
 Γερανείων κοσμῆτορ
 καὶ πάσης Ἐκκλησίας λαμπρότης, (ἐκ γ')
 τὴν παροῦσαν ἡμῶν προσφορὰν
 εὐμενῶς προσδέχου καὶ πιστοὺς λύτρωσαι
 μελλούσης κατακρίσεως
 τοὺς πόθῳ τῷ Θεῷ βοῶντας·

Ἀλληλουῖα.

Καὶ αὐθις τὸ Κοντάκιον.

Ἦχος πλ. δ'. Τῇ Ὑπερμάχῳ.

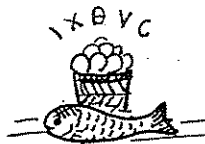
Τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς Θεοῦ σοφίας σύνοικον,
 ὡς οὐρανὸν τὴν γῆν οἰκήσαντα καὶ πνεύματι
 οὐρανοῦ περιπολεύσαντα τὰς ἐπάλξεις

μυστικῶς ὡς γῆν ἐκθύμως ἀνυμνήσωμεν
καὶ αὐτοῦ τὸ θεῖον σκῆνος προσκυνήσωμεν
πόθῳ κρίζοντες· Χαίροις, πάτερ Πατάπιε.

Δίστιχον.

Πατάπιε, χαῖρέ σοι τὸν ἐκβοῶντα
χαρίτων πλήρωσον, Χαραλάμπη, θείων.

ΤΕΛΟΣ
ΚΑΙ ΔΟΞΑ
Τῷ ΜΟΝῶ ΑΛΗΘΕΙΝῶ
ΘΕῶ ΗΜΩΝ

ΕΚΔΟΣΙΣ
ΙΕΡΑΣ ΜΟΝΗΣ ΟΣΙΟΥ ΠΑΤΑΠΙΟΥ ΛΟΥΤΡΑΚΙΟΥ